

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205209
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613205209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: matky X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX, okres B. C. a otca E. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX T. B. XXX, t.č. prechodne bytom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, poštový priečinok 29, 036 63 Martin, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10P/35/2013-64 zo dňa 30. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10P/35/2013-64 zo dňa 30. 10. 2013 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca zo dňa 16.05.2013, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletého I. na sumu minimálneho výživného s účinnosťou od 21.07.2011, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Okresný súd vychádzal z preukázanej skutočnosti, že naposledy bolo o výživnom na maloletého I. Y. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3P/12/2009-28 zo dňa 06.04.2009, ktorým bolo otcovi maloletého uložené prispievať na výživu maloletého I. zvýšeným výživným vo výške 117,00 Eur mesačne s účinnosťou od 27.01.2009. V tom čase maloletý I. navštevoval 4. ročník základnej školy v mieste bydliska. Matka mala dve vyživovacie povinnosti a poberala materský príspevok vo výške 265,55 Eur mesačne. Otec pracoval príležitostne v oblasti stavebníctva. Mal tri vyživovacie povinnosti. Pri hodnotení schopností a možností otca súd v tom čase vychádzal z výšky priemerného zárobku v oblasti stavebníctva, ktorá predstavovala 16.741,00 Sk. Zároveň vo svojom rozhodnutí súd konštatoval, že otec si zabezpečuje príjem bez uzatvorenia riadnej pracovnej zmluvy, priživuje sa pri svojich rodičoch alebo iných osobách, pričom uvedený spôsob života mu vyhovuje.

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že v súčasnosti je maloletý I. žiakom 9. triedy Základnej školy v Liptovskom Hrádku. Výška stravnej jednotky na maloletého predstavuje 1,11 Eur denne. Za rodičovský príspevok, pracovné zošity, záujmovú činnosť a do triedneho fondu matka maloletému uhradila dňa 16.09.2013 sumu 50,00 Eur. Matka je zamestnaná od 01.02.2007 v obchodnej spoločnosti Swedwood Slovakia, s.r.o., o. z. Jasná, kde za obdobie posledných 12 kalendárnych mesiacov nemala príjem, nakoľko od 01.03.2012 poberá rodičovský príspevok. Pracovný pomer v Liptovských pekárňach a cukrárňach skončila v skúšobnej dobe, pričom za odpracovanú dobu od 19.10.2012 do 02.11.2012 jej bolo vyplatených 103,19 Eur. V období od 21.08.2013 do 31.12.2012 pracovala matka na základe dohody o pracovnej činnosti v obchodnej spoločnosti Marborka,

s.r.o. ako výpomoc počas čerpania dovolení a pracovnej neschopnosti. Jej čistý mesačný príjem u uvedeného zamestnávateľa predstavoval sumu 139,70 Eur. Pracovný pomer v obchodnej spoločnosti Tesco Stores SR, a.s. (v trvaní od 01.01.2013 do 22.03.2013) bol ukončený v skúšobnej dobe, z dôvodu nespokojnosti zamestnávateľa, pričom jej priemerný čistý mesačný príjem v uvedenom období predstavoval sumu 321,20 Eur. Matka v súčasnosti nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, poberá prídavky na deti, rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur, ako aj nemocenské vo výške 190,00 Eur. V obchodnej spoločnosti Index Nosluš, s.r.o. pracovala na základe dohody o vykonaní práce, pričom pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú. V roku 2011 nemala od uvedeného zamestnávateľa žiaden príjem. Matka má 2 vyživovacie povinnosti. Okrem maloletého I. má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletej B.. Od zamestnávateľa Tesco Stores SR, a.s. ju prepustili z dôvodu pracovného úrazu, pričom prepustená bola počas práceneschopnosti. Pracovný pomer vo firme Swedwood jej trvá, nemá však z neho žiaden príjem a asi už ani nebude mať, keďže má zdravotné problémy, v dôsledku ktorých bude pravdepodobne poberať invalidný dôchodok. Pracovný pomer v Lipeku skončila preto, že tam bolo veľa práce a nízka mzda. Zároveň vtedy robila u zamestnávateľa Marborka, kde pracovala na zmeny. Od 06.03.2013 je práceneschopná. Zdôraznila, že pokiaľ aj otec pracoval a nebol vo výkone trestu odňatia slobody, neposielal jej ani toľko finančných prostriedkov, koľko aktuálne, keď je vo výkone trestu odňatia slobody. Matka býva so svojím druhom a deťmi v rodinnom dome. Jej druh má príjem z pracovného pomeru vo výške 400,00 až 410,00 Eur mesačne. Výdavky na elektrinu sú 73,00 Eur mesačne, na vodu 7,00 Eur mesačne, na drevo 430,00 Eur ročne, na uhlie 470,00 Eur ročne. Zároveň splácajú splátky úveru 56,00 Eur mesačne a 40,00 Eur mesačne. Maloletého I. vozí do školy ráno jej druh a poobede dieťa chodí domov autobusom. Jedna cesta stojí 0,63 Eur. Dieťa je zdravé, pravidelne neužíva žiadne lieky. Navštevuje krúžok floorbalu a monitory, ktoré sú bezplatné. Maloletá B. navštevuje v súčasnosti materskú školu. Matka nevlastní žiaden majetok. Otec sa s maloletým synom nestretáva, ešte nikdy ho nevidel. Pokiaľ otec nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, platil výživné po 5,00 Eur, niekedy 10,00 Sk. Náhradné výživné matka nepoberá, keďže presahuje zákonom stanovený príjem.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1T/83/2007-90 zo dňa 22. 09. 2008 bol otec uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že neprispieval na výživu maloletého I. Y. od mesiaca máj 2006 (okrem mesiacov júl a august 2006, kedy výživné zaplatil), o prácu prišiel vlastným zavinením a trvalý zdroj príjmov si nehladal a na výživnom dlhuje matke dieťaťa najmenej 18.000,00 Sk a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, ktorý platí náhradné výživné, najmenej 30.000,00 Sk, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Uznesením č.k. 1T/83/2007-115 zo dňa 04.04.2012 Okresný súd Liptovský Mikuláš vyslovil, že otec sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a nariadil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1T/114/2009-134 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 3To/52/2011-150 zo dňa 23.06.2011 bol otec maloletého I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 a 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že neplatil výživné na svojho maloletého syna R. N. od 01.05.2003 do 21.02.2011, hoci mal finančný príjem zo zárobkovej činnosti a tak, že neplatil výživné na maloletého I. Y. od 01.01.2009 do 21.02.2011 (okrem mesiacov marec, máj, jún a august 2009, kedy zaplatil po 50,00 Eur, hoci mal finančný príjem zo zárobkovej činnosti), pričom za uvedené obdobie dlhuje na výživnom najmenej 2.604,76 Eur. Za to bol otec odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch vo svojej správe uviedol, že otec bol v ústave zaradený do práce od 10.09.2013. Počas výkonu trestu odňatia slobody mu prislúchala čistá mzda za rok 2011 vo výške 41,04 Eur, za rok 2012 spolu vo výške 389,53 Eur a za rok 2013 spolu vo výške 474,74 Eur. Otec má 3 vyživovacie povinnosti, a to k R. N., na ktorého má určené výživné vo výške 30,00 Eur mesačne a k C. N., na ktorú má určené výživné vo výške 30,00 Eur mesačne. Žiaden majetok nevlastní. Vo výkone trestu odňatia slobody otec pracuje, avšak príjem má nízky. Po jeho ukončení bude nezamestnaný. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody otec asi 1 rok nikde nepracoval, predtým robil živnostníka, čo však nešlo. Má základné vzdelanie.

S poukazom na ust. § 163 ods. 2 O.s.p., § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „zákon o rodine“) okresný súd konštatoval, že návrh otca na zníženie výživného zamietol, keďže nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Od posledného rozhodnutia súdu o výživnom došlo k zmene pomerov na strane otca spočívajúcich v jeho nástupe do výkonu trestu odňatia slobody, kde z výkonu práce poberá odmenu, ktorá je nižšia ako príjem, z ktorého

súd vychádzal pri poslednom určovaní výživného. Do tejto situácie sa však otec dostal sám, výlučne svojím nezodpovedným správaním, preto nemôže byť vyhodnotená v neprospech maloletého dieťaťa ako dôvod pre zníženie výživného. Otec bol v roku 2008 odsúdený na podmienený trest odňatia slobody z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti voči maloletému I., napriek uvedenej skutočnosti sa však naďalej správal nezodpovedne, vyživovaciu povinnosť voči maloletému si neplnil, v dôsledku čoho bol opätovne odsúdený, a to na nepodmienečný trest odňatia slobody a súčasne bolo vyslovené, že v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia sa neosvedčil a bol mu nariadený aj výkon predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Zníženie výživného z dôvodu, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navyše od naposledy posudzovaného stavu sa podstatným spôsobom zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa, ktoré nielenže začalo navštevovať druhý stupeň základnej školy, avšak základnú školu (z dôvodu odporúčenia psychológa) navštevuje mimo miesta bydliska, s čím vznikajú aj výdavky na cestovné. Maloletý je vo veku, kedy rýchlo rastie, má zvýšené potreby na stravu, ošatenie. Príjmové pomery matky sa od posledného rozhodnutia síce zlepšili, avšak matka je momentálne práceneschopná, poberá len nemocenské dávky a rodičovský príspevok. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby jeho návrhu na zníženie výživného bolo vyhovené.

Uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní veci nezohľadnil fakt, že tak, ako matka maloletého, aj otec má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Od 26.09.2006 je otec nemajetný, bez prístrešku (bezdomovec) a v súčasnosti sa nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody, kde je zaradený do pracovnej činnosti, za ktorú dostáva odmeny. To však nič nemení na tom, že naďalej nebude schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Sudkyňa pri rozhodovaní veci nezohľadnila fakt, že z odmeny, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody otcovi za jeho pracovnú činnosť vyplácaná, sú mu strhávané náklady na výkon trestu odňatia slobody, poistné, pohľadávky voči Štátnej pokladnici, exekúcie a iné vyživovacie povinnosti. Podľa názoru otca JUDr. Eva Uličná porušila právo otca na spravodlivý súd. Rovnako nebol ňou zohľadnený ani fakt, že otec po ukončení výkonu trestu odňatia slobody sa bude hlásiť na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny o poberanie sociálnych dávok, ktorých výška predstavuje sumu 62,50 Eur. Rovnako bude pre neho problematické zaradiť sa do pracovného pomeru, keďže má záznam v registri trestov. V prípade, že by našiel výhodnejší pracovný pomer, sám podá návrh na zvýšenie výživného na všetky svoje maloleté deti. Pri určení výživného na maloletého I. nebol zohľadnený ani fakt, že aj otec má svoje náklady, ktoré musí vyplatiť. Zároveň v prípade zrušenia a vrátenia veci žiadal otcovi z dôvodu zaujatosti JUDr. Evy Uličnej voči otcovi.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že dôvody uvádzané otcom v jeho opravnom prostriedku sa nezakladajú na pravde. Prejednávala sudkyňa bola nestranná. Je to práve otec, ktorý sa správa nezodpovedne voči maloletému I., ktorému matka zabezpečuje riadnu starostlivosť. Ani tých 107,00 Eur, ktoré má otec platiť, aktuálne nepostačujú na výchovu 15-ročného syna.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je v záujme maloletého dieťaťa. Maloletý by nemal znášať nezodpovedné správanie sa povinnej osoby.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 2 písm. a), b) O.s.p. a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu I. stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o znížení výživného, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie

rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky otca maloletého dieťaťa uvedené v jeho opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

Ustanovenie § 78 ods. 1 zákona o rodine vyjadruje zásadu, že úprava výživného sa uskutoční vždy podľa stavu, ktorý tu je v čase rozhodovania (§ 154 ods. 1 O.s.p.). V priebehu času môže dôjsť ku zmene potrieb oprávneného, predovšetkým v súvislosti s pribúdajúcim vekom dieťaťa (fyzickým dospievaním, školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie, zdravotným stavom a pod.), ale môže nastať i zmena v možnostiach povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu (napríklad v dôsledku rastu alebo dôvodného poklesu jeho príjmu, v dôsledku zníženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť a pod.). Uvedené faktory môžu odôvodniť zvýšenie alebo zníženie stanovených súm výživného alebo dokonca i zrušenie vyživovacej povinnosti. Musí však ísť o zmenu pomerov zásadného charakteru, nemôže ísť iba o prechodnú, resp. krátkodobú či dočasnú zmenu. Zmena pomerov sa musí týkať navyše skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému.

Vzhľadom na zákonné možnosti zmeny pôvodného rozhodnutia o výživnom v zmysle ust. § 78 ods. 1 zákona o rodine a § 163 O.s.p. bolo potrebné skúmať, či v období od posledného rozhodovania o výživnom došlo ku kvalifikovanej a relevantnej zmene pomerov, či sa jedná o závažnú zmenu pomerov alebo nemá len prechodný charakter.

Z hľadiska právneho rozmeru posudzovanej veci sa krajský súd stotožnil s úvahami súdu I. stupňa pri hodnotení zistených skutočností, ako aj s jeho závermi. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3P/12/2009-28 zo dňa 06.04.2009 neplnil ani v stanovenej výške, a to ani v čase, keď nebol vo výkone trestu odňatia slobody. O maloleté dieťa otec nejavil záujem a taktiež mu neposkytuje žiadne plnenia mimo určenej vyživovacej povinnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu sa okresný súd riadne vysporiadal so zárobkovými schopnosťami a možnosťami otca. Pri stanovení vyživovacej povinnosti súd nezohľadňuje len reálny príjem otca, ktorý dosahuje v zamestnaní, prípadne výšku jeho dávok v hmotnej núdzi, ale aj majetkové pomery, ako aj jeho schopnosti a možnosti zamestnať sa. Ako bolo konštatované v napadnutom rozhodnutí, otec je vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy, ktorú má voči maloletému I. Y., ako aj voči ďalšiemu maloletému synovi R. N.. Jeho výkonu trestu odňatia slobody predchádzalo podmienené odsúdenie, pričom v skúšobnej dobe sa otec neosvedčil, a preto mu tento trest bol premenený na nepodmienený trest odňatia slobody. Ďalšie tri vyživovacie povinnosti (okrem maloletého I.) mal otec aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Aj keď otec poukázal, že sa mu po ukončení trestu odňatia slobody nebude dariť zamestnať a uplatniť na trhu práce (práve z dôvodu, že bude mať záznam v registri trestov), podľa názoru odvolacieho súdu sú jeho zárobkové schopnosti a možnosti vyššie a na skutočnosti, ktoré nastanú v budúcnosti, aktuálne nemôže prihliadať. Ust. § 154 ods. 1 O.s.p. súdu ukladá prihliadať na stav, ktorý je tu v čase rozhodovania súdu. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča teda nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne (zárobkové, prípadne aj majetkové) možnosti dané, okrem iného, jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúsenosti a podobne. Odvolací súd zdôrazňuje, že otec aj v čase, keď mal možnosť zabezpečiť výživu svojho dieťaťa aspoň príjmom z brigádnickej činnosti, na túto bezdôvodne nenastúpil. Naopak, práci sa vyhýbal a nechal sa vyživovať svojimi rodičmi, u ktorých býval. Je teda nepochybné, že zárobkové schopnosti a možnosti otca sú vyššie, než to deklaruje v súdnom konaní. Povinnosťou obidvoch rodičov je venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zabezpečeniu výživy a ďalších potrieb svojich detí, podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ust. § 62 zákona o rodine. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že aj u maloletého I. od posledného rozhodovania výživného došlo ku zmene, keď nastúpil na II. stupeň základnej školy a z dôvodu psychických problémov bol nútený zmeniť školu, do ktorej aktuálne dochádza. Súčasne však nebolo možné prihliadať na aktuálny pokles príjmu otca z dôvodu jeho nástupu do výkonu trestu odňatia slobody za prečin zanedbania povinnej výživy.

V nadväznosti na dôvody odvolania krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ sa rodič zbavil svojim úmyselným konaním, kvôli ktorému bol odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť vykladať na ťarchu

tohto dieťaťa, ktoré má podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Ani pozornosti odvolacieho súdu neunikla skutočnosť, že dôvodom výkonu trestu odňatia slobody je prečin zanedbania povinnej výživy, ktorého sa otec dopustil napriek tomu, že už bol odsúdený za rovnaký prečin v predchádzajúcom súdnom konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/83/2007 a kedy mu bol trest odňatia slobody podmienene odložený. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti otca a jeho recidívu nebolo možné pristúpiť k úprave výšky výživného pri zachovaní princípu priority povinnosti rodiča vyživovať svoje deti.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, keď mal za to, že doteraz stanovená výška výživného aj v súčasnosti zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého a v konaní neboli preukázané zákonné dôvody na zmenu rozhodnutia o výživnom z dôvodov uvádzaných otcom.

Vo vzťahu k námietke zaujatosti sudkyne JUDr. Evy Uličnej uvádzanej otcom v jeho opravnom prostriedku odvolací súd uvádza, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O.s.p.). V zmysle ust. § 15a ods. 5 O.s.p. ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3 O.s.p., súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu ani nepredkladá. Otec iné okolnosti vo vzťahu k JUDr. Eve Uličnej ako sudkyňi, ktorá vec prejednávala, neuviedol, navyše jeho námietky vo vzťahu k osobe sudcu vyvstali až po meritórnom rozhodnutí, ktoré boli vyvolané jeho nespokojnosťou s rozsudkom vo veci samej. Obsahom práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 46 a nasl. Ústavy SR však nie je právo účastníka byť úspešným v spore.

Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia v jeho výrokovej časti, ktoré sa týka rozhodnutia o trovách konania, ktoré plne zodpovedá ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. aplikovaného súdom na prejednávanú vec a vo vzťahu ktorej otec nevzniesol žiadne odvolacie námietky.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.